

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó László János ügyvéd (cím) által képviselt név (cím) I. rendű, név (cím) II. rendű felpereseknek, a dr. Molnár Margit ügyvéd (cím) által képviselt név (cím) I. rendű, a személyesen eljáró név (cím) II. rendű alperesek ellen ajándék visszakövetelése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2009. április 3. napján meghozott 11.P.28.299/2004/41. számú ítélete ellen a felperesek részéről 42. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 570.000 (Ötszázhetvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperesek volt házastársak, az I. rendű felperes és a II. rendű alperes testvérek, édesanyjuk a II. rendű felperes.

Az alperesek az 1977. évi házasságkötésük után életközösségüket az I. rendű alperes tulajdonában álló ingatlanban kezdték meg. 1981. évben a 070/4... hrsz. alatt nyilvántartott, 2521 m² nagyságú, Sz. T. utcai ingatlan tulajdonosai öröklés jogcímén 2/6 arányban az I. rendű felperes, 1/6 arányban a II. rendű alperes és 3/6 arányban a II. rendű felperes jogelődje, édesanyja néhai L.S.né O.R. volt. A tulajdonosok és az I. rendű alperes 1981. július 16. napján az ingatlan 5/6 tulajdoni illetőségére közös tulajdon megszüntetéssel vegyes adásvételi szerződést kötöttek, így az ingatlan egymás közötti azonos arányban az alperesek tulajdonába került. A szerződéskötés után az ingatlanból a II. rendű felperes jogelődje elköltözött és az alperesek az ingatlanba beköltöztek.

1983. február 21. napján a sz-i 4..7 számú tulajdoni lapon nyilvántartott 070/5..1 hrsz.-ú ingatlan tulajdonosai, köztük a II. rendű felperes és a 4..5 számú tulajdoni lapon nyilvántartott, a fenti 070/4..6 hrsz.-ú ingatlan tulajdonosai, az alperesek a közös tulajdont a megosztási vázrajznak megfelelően megosztották, ezzel a II. rendű felperes a 102 m² nagyságú, az osztás során külön helyrajzi számmal nem jelölt ingatlant 10.000,-Ft értékben az alpereseknek ajándékozta. Ennek folytán az alperesek tulajdonában álló T. sori ingatlan területe 2623 m² - re nőtt.

Az alperesek házassági életközössége 1992 januárjában megszakadt. Házasságukat az 1994. december 20. napján meghozott és jogerős ítélet felbontotta, a bíróság jóváhagyta a volt házastársaknak a T. sori ingatlan osztott használatára vonatkozó egyezségét, mely szerint az I. rendű alperest az utcafront felé eső két és félszobás, míg a II. rendű alperest az udvari szoba, konyha, fürdőszoba helyiségekből álló lakás illeti.

A felperesek a Városi Bíróság előtt P.20.4../1996. számon indított, mindkét ingatlant érintő ajándék visszakövetelése iránti keresetüktől elálltak. Az alperesek között a házastársi közös vagyon megosztása és többtelehasználati díj iránti 11.P.21.3../2004. számú per tárgyalását a Városi Bíróság a jelen per jogerős befejezéséig felfüggesztette.

A Városi Bíróság P.21.2../1999. számú, és a Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2001. november 6. napján meghozott 4.Pf.21.8../2001/7. számú jogerős ítéletével megállapította, hogy a T. sori ingatlan 5/6 tulajdoni illetőségére az 1981. július 16. napján kötött közös tulajdon megszüntetéssel vegyes adásvételi szerződés semmis, az ajándékozási szerződést leplez, egyben rendelkezett a helyes jogcím ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban 2004. március 5. napján meghozott Pfv.VIII.20.5../2002/3. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperesek módosított keresetükben az ajándékot az I. rendű alperestől visszakövetelték. Az I. rendű felperes a Ptk. 582. § (3) bekezdésére alapítva a jelenleg 6.8 hrsz. alatt nyilvántartott perbeli T. sori ingatlanból az egészhez viszonyított, a 2/6 illetőség ajándékozása folytán az I. rendű alperesre jutó 1008/5246 hányadának, a II. rendű felperes téves feltevésre és létfenntartásának veszélyeztetettségére hivatkozással jogelődje, néhai anyja által az I. rendű alperesnek ajándékozott 1512/5246 résznek megfelelő tulajdoni hányad, továbbá az általa ajándékozott 102 m² térmértékű, 102/5246 tulajdoni hányadnak megfelelő rész visszaadását és a tulajdonosváltások ingatlan-nyilvántartási bejegyzését kérte. A II. rendű alperessel szemben tűrésre irányuló keresetet terjesztettek elő.

A felperesek állítása szerint az ajándékozásra alapot adó feltevés a II. rendű felperes édesanyjának, a II. rendű felperes és házastársának gondozása volt, amely feltevés az I. rendű alperes magatartása folytán meghiúsult.

Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A II. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és a felpereseket egyetemlegesen az I. rendű alperes javára 200.000,-Ft perköltség megfizetésére kötelezte. További rendelkezése szerint a le nem rótt illetéket az állam viseli.

A megállapított tényállás szerint a II. rendű felperes házasságkötése után 1950-ben elköltözött a perbeli ingatlanból házastársa különvagyonában álló Sz., A. utcai ingatlanba, amelynek tulajdonjogát utóbb apjával, a II. rendű alperes néhai házastársával kötött tartási szerződéssel az I. rendű felperes szerezte meg. Az 1981. évi szerződés megkötése után a II. rendű felperes jogelődje, az ajándékozó

L.S.né O.R. az I. rendű felperes tulajdonában álló T. K. utcai ingatlanába költözött. Az I. rendű alperes a perbeli ingatlanból 1995. április 17. napján elköltözött. Az I. rendű felperes 2000-2001. évben beköltözött az a.-i az ingatlanba, a II. rendű alperes pedig átköltözött a perbeli ingatlanba.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen a II. rendű felperes létfenntartás veszélyeztetettségének jogcímén érvényesített igényét vizsgálta a Ptk. 582. § (1) bekezdésének felhívásával. Megállapította, hogy a T. sori ingatlan a II. rendű felperes lakhatását biztosítja, de erre a célra az a-i ingatlan is rendelkezésre áll, emellett a II. rendű alperes saját jogán is biztosíthatja a perbeli ingatlanban édesanyja lakhatását. A II. rendű felperes havi rendszeres jövedelmének és kiadásainak mértéke közömbös, mert a keresettel egyező döntés esetén ingatlanhányadát nyilvánvalóan nem értékesítené. Az előzményi iratokból kitűnően a volt házastársak az I. rendű alperes a házasságkötéskor meglévő különvagyoni ingatlana értékesítéséből befolyt vételárat az ingatlanra fordították. Az I. rendű alperesnek alapvetően ezért volt igénye arra, hogy a perbeli ingatlanban tulajdoni hányaddal rendelkezzen. Az I. rendű alperes másik ingatlannal nem rendelkezik, a perbeli ingatlanból a II. rendű alperes magatartása folytán távozni kényszerült, azóta bérelt lakásban él, többlethasználati díjban sem részesül. Tulajdonának elvonása létfenntartását hátrányosan érintené, mert sem többlethasználati díjra, sem tulajdoni hányadának ellenértékére nem lenne jogosult. Emiatt az ajándék visszakövetelése alappal nem igényelhető.

A Ptk. 582. § (3) bekezdésére alapított jogcím körében az elsőfokú bíróság utalt a PK. 76. számú állásfoglalásban kifejtett szempontokra és elsődlegesen a feltevés fennállását vizsgálta. A szerződés semmisségének megállapítása iránt indított perben hozott, a Városi Bíróság 4.P.21.2./1999/7. számú ítéletének indokolása szerint a jelen per II. rendű alperese annak megállapítását kérte, hogy feltételhez kötött, az ajándékozó nagyszülő és a II. rendű felperes néhai házastársa tartására gondozására vonatkozó ajándékozás történt. Az ügyben viszont arra hivatkozott, hogy a fenti kötelezettséget csak saját személyében vállalta a szerződés aláírásakor. A perben feltárt adatok alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az ajándékozó nagyszülő az 1992-ben bekövetkezett haláláig gondozásra, ápolásra nem szorult, az alpereseknél pár napot töltött, e rövid időszak alatt a volt házastársak veszekedtek, tehát a feltevés megléte esetén a megajándékozottak feszült viszonya miatt kérdésessé válhatott jövőbeni tartásának, gondozásának teljesítése. A II. rendű felperes jogelődje életében az ajándékot nem követelte vissza, amely tény a feltevés hiányára utal. A II. rendű felperes néhai házastársa ugyan szorulhatott gondozásra, mert 1992-től haláláig mindkét lábát amputálták, de felperesek nem bizonyították az ajándékozásra alapot adó, az I. rendű felperes és a II. rendű alperes apjának tartására és gondozására irányuló, a szerződéskötéskor meglévő feltevést.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesek házasságkötését követő négy év elteltével történő ajándékozáskor ha volt is feltevés, annak alapja inkább az lehetett, hogy az ajándékozott ingatlan az alperesek együttélését, gyarapodását

biztosítsa. Erre utal az is, hogy a felperesek első ízben 1996. évben a megajándékozottak házasságának felbontása után terjesztettek elő keresetet az ajándék visszakövetelése iránt. A feltétel megghiúsulása, a házasság felbontás azonban nem, illetőleg nem kizárólag az I. rendű alperes magatartására vezethető vissza. A Városi Bíróság előtt folyamatban volt P.20.8./1995. számú iratokból kitűnően a II. rendű alperes magatartása talán nagyobb mértékben hozzájárult a házasság megromlásához. Az első fokú bíróság erre következtetett abból a körülményből is, hogy a házasság felbontását követően az ingatlan osztott használatára vonatkozó megállapodás teljesülését a II. rendű alperes magatartása hiúsította meg. Nyilvánvaló, hogy az I. rendű alperes emiatt kényszerült a közös tulajdonú ingatlan elhagyására, ezért a feltétel végleges megghiúsulásáért kizárólag az I. rendű alperes felelőssé nem tehető.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes által felajánlott további, a jogvita elbírálása szempontjából nem releváns bizonyítás teljesítését mellőzte, és utalt arra, hogy a jogalap hiányában nem vizsgálta a volt házastársak beruházására figyelemmel a ténylegesen nyújtott ajándék tárgyát, az ennek megfelelő tulajdoni illetőséget.

Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek. Elsődleges fellebbezési kérelmükben az elsőfokú ítélet megváltoztatását keresetükkel egyezően kérték. Másodlagosan indítványozták az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára. Érvelésük szerint - a megállapított tényállás részben ellentétes az elsőfokú,- és a korábban folyamatban volt eljárásokban feltárt tényekkel, nyilatkozatokkal. Az elsőfokú bíróság az ellentmondásokat nem oldotta fel, jogi következtetése, jogszabály értelmezése téves.

- Tévesen állapította meg az ingatlanon lévő felépítmények körét, a lakóépületben nincs két önálló lakás. A valótlan tartalmú bontóperi egyezség megkötését az I. rendű alperes kezdeményezte.

- Kifogásolták annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes különvagyonai ingatlana eladásából származó vételárat a perbeli ingatlanba fektette. Az ingatlan értékesítése az ajándékozást követően történt.

- Az a-i ingatlan a fellebbezéshez csatolt szerződésből kitűnően a II. rendű felperes házastársának különvagyonra volt. Az ingatlan alvagyoni jellege és az I. rendű felperes tartás jogcímén történő tulajdonszerzése kizárja azt, hogy a II. rendű felperes az ingatlanba saját jogán beköltözzön. A perbeli ingatlant a II. rendű alperes jogán használja, a keresettel egyező döntés biztosíthatja a saját jogon történő ingatlanhasználatát. Az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy a perbeli ingatlanon megtermelt termények értékesítéséből biztosítja megélhetését, létfenntartását.

- Az I. rendű alperes 1995-től létfenntartásának veszélyeztetettség nélkül él. Az általa állított, az ingatlanra fordított és házastársi közös vagyon megosztása iránti perben elbírálandó különvagyonai beruházás nem akadályozza az igényérvényesítést.

- A per anyagává tett előzményi iratokban feltárt bizonyítékok igazolják, hogy az I. rendű alperessel szemben végzettségére is figyelemmel megfogalmazott és kifejezett elvárás volt az ajándékozó részéről a gondozásra való igény.
- Nincs ténybeli alapja a házasság megromlásában közreható, II. rendű alperesi magatartására vonatkozó megállapításnak. A házasság megromlásának okaira bizonyítás nem folyt. A büntető ítélet alapjául szolgáló tényállásban megjelölt cselekmény a házasság felbontása utáni időszakra esik. A házasság megromlásához ténylegesen az vezetett, hogy az I. rendű alperes csatlakozott a H. gyülekezetéhez. A II. rendű alperes nem kívánt gyülekezeti taggá válni, közvetetten tehát az I. rendű alperes szabad vallásgyakorlása miatt romlott meg az alperesek házassága.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan. A Pp. 252. § (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn, az elsőfokú bíróság döntése érdemben is helyes, ténybeli és jogi okfejtésével az ítéletábra azonban csak részben értett egyet.

Az ügyben a bíróságnak két ajándékozási szerződésre alapított visszakövetelési igény tárgyában kellett döntenie. Az 1981. évben kötött szerződéssel az I. rendű felperes és a II. rendű felperes jogelődje nyújtott ajándékot az I. rendű alperesnek, míg második, az 1983. február 21. napján létrejött szerződésben a II. rendű felperes ajándékozott a volt házastársának 102 m² nagyságú ingatlanrészt. Az I. rendű felperes az ajándék visszakövetelésének jogcímét a Ptk. 582. § (3) bekezdésére alapította. A II. rendű felperes a jogelődje és az általa nyújtott ajándék visszaadását elsődlegesen a Ptk. 582. § (3) bekezdésére, másodlagosan a Ptk. 582. § (1) bekezdésére hivatkozással kérte. A felperesek állítása szerint az ajándékozásra alapot adó feltevés a II. rendű felperes édesanyjának, a II. rendű felperes és házastársának gondozása volt, az alperesek tartós házassági együttélésére vonatkozó feltevésre a perben nem hivatkoztak. Az ítéletábra ezért mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából az ezzel kapcsolatos okfejtést, a 6. oldal első bekezdését és a második bekezdésének harmadik mondatát.

A II. rendű felperes létfenntartása veszélyeztetettsége körében arra hivatkozott, hogy 2007. évtől egészségi állapota megromlott, súlyos szív,- és érrendszeri, magas vérnyomás betegségben szenved, izületi gyulladások miatt mozgása is korlátozottá vált. Elhunyt férje jogán havi 41.000,-Ft nyugdíjjal rendelkezik. Gyógyszerre havi 6.000,-Ft-ot, közüzemi költségekre havi 11.000,-Ft-ot költ, megélhetését az ingatlanon végzett kertészeti tevékenységből egészíti ki, őstermelői igazolvánnyal rendelkezik, a kertműveléssel kapcsolatos kisebb fizikai igénybevétellel járó munkákat elvégzi.

A Ptk. 582. § (3) bekezdése szerint az ajándékozó visszakövetelheti az ajándékot, ha az a feltevés, amelyre figyelemmel az ajándékot adta, utóbb véglegesen megghiúsult és enélkül az ajándékozásra nem került volna sor. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy az ajándékozó örökösének a megajándékozottal szembeni fellépésére való jogosultságát e törvényhelyre alapított visszakövetelési

igény vonatkozásában a PK 76. számú állásfoglalás IV. pontja kifejezetten kimondja. Eszerint az ajándékozó örökösét kivételesen megilleti az a jog, hogy saját nevében követelje vissza az ajándékot, ha az ajándékozásra az ajándékozót olyan feltevés indította, amely az örökös javára, illetőleg az ő javára is szólt, feltéve, hogy e jog gyakorlása a feltevés jellegére, az ajándékozás körülményeire és az ajándékozó életviszonyainak alakulására tekintettel a társadalmi felfogás szerint indokolt. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az ügyben a visszakövetelési jog eredményes érvényesítéséhez szükséges feltételek nem állapíthatók meg.

A feltevés ajándékozaskori fennállását illetően a bírói gyakorlat következetes abban, hogy az ajándék visszakövetelésére e jogcímen kizárólag akkor kerülhet sor, ha a visszakövetelés alapjául szolgáló feltevést az ajándékozó kifejezetten vagy legalább a megajándékozott által kétséget kizáróan felismerhető módon kinyilvánítja (BH1985. 104., BH1998. 126.). A téves feltevésre alapított visszakövetelési jog érvényesítése során elsősorban az ajándékozás időpontjában fennállott és az ajándékozó szándékát döntően meghatározó kívánalmat kell bizonyítani, mely nem azonosítható az ajándékozó általános erkölcsi elvárásaival, hanem konkrétan kinyilvánított, a megajándékozott számára is felismerhető feltevést kell kifejezésre juttatni (BH2000. 490.).

A Ptk. 582. § (3) bekezdésében foglalt anyagi jogi feltételekre figyelemmel a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy mindkét ajándékozásnál a II. rendű felperes, jogelődje és házastársa tartására, gondozásra, ápolásra vonatkozó feltevés szerepet játszott. A felperesek, illetve a II. rendű felperes jogelődje az I. rendű alperes által is felismerhetően kinyilvánították azt a határozott szándékot, hogy a juttatást a fenti feltevés reményében nyújtották, e feltevés nélkül az ajándékozásra kétséget kizáróan nem került volna sor és a megajándékozott ennek tudatában kötött szerződést. Az I. rendű alperes tagadásával szemben a felperesek bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget. A bizonyítási teher szabálya alapján az anyagi jogi feltételek sikertelen bizonyításának következménye az ajándék visszakövetelése iránti igény megalapozatlansága, amely a kereset elutasítását eredményezi.

A felpereseknek a feltevésre vonatkozó állítását gyengíti, hogy a feltevés tartalmát a korábban folyamatban volt 8.P.20.4../1996. számú perben eltérően jelölték meg. Az I. rendű felperes állítása szerint az ajándékozásra az a feltevés indította, hogy a II. rendű alperes, mint a család férfi tagja gondozza, ápolja és támogatja a II. rendű felperes jogelődjét. Állította, hogy az 1981. évi szerződés részleteiről nem tud, az alperesek „felkerestek és megkérdezték, aláírom-e és én aláírtam. ... Az öcsém azt szerette volna, hogy a felesége a családban érezze magát” (14. sorsz. jkv. 2. oldala). A II. rendű alperes személyes nyilatkozata szerint „a felperesekkel megbeszélte, hogy az ingatlanak a fele részét” az I. rendű alperes megkapja, „érezze, hogy ez az ingatlan az övé is, a költségekhez járuljon hozzá. ... És arra is figyelemmel, hogy a nagyszülő és anyja betegsége esetén” szükség szerint „nekik is nyújtson segítséget.” (16. sorsz. jkv.).

A jelen perben az I. rendű felperes maga hivatkozott arra, hogy a II. rendű felperes jogelődje úgy gondolta, hogy szívesen odaadja a házat, ha bármikor hazamehet, és segítséget, gondozást kaphat mindezért. Csak egy kis szeretetre, gondoskodásra, odafigyelésre vágyott. Arra például, hogy autóval kivigyék a temetőbe, vagy hogy... régi ismerősökkel tartsa a kapcsolatot. (17. sorsz. jkv.). Azt a felperesek nem vitatták, hogy a II. rendű felperes jogelődje ápolása, gondozásra nem szorult. Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a felperesek terhére, hogy a II. rendű felperes jogelődje életében az I. rendű alperessel szemben támogatási, gondozási, az ajándékának visszakövetelési iránti igényrel nem lépett fel. Az ügyben a II. rendű felperes személyes előadása - mindenét odaadta az I. rendű alperesnek és a gyerekeknek, de nem kapta meg azt a szeretetet, amit várt (17. sorsz. jkv.) - a saját gondozására vonatkozó feltevésre vonatkozó hivatkozást egyértelműen cáfolja. Emellett a II. rendű felperes által juttatott 102 m² nagyságú ingatlannak az I. rendű alperesre jutó része nem olyan jelentős értékű ajándék, amely az állított feltevésre okot adna.

Az ajándékozó örököse létfenntartása veszélyeztetettsége címén törvényes korlátozás hiányában sem követelheti vissza a jogelődje által nyújtott ajándékot. A Ptk. 582. § (1) bekezdése szerint az ajándék sikeres visszakövetelésének egyik feltétele az, hogy az ajándékozónak létfenntartása érdekében az ajándékra szüksége van, a másik feltétel pedig, hogy az ajándék visszaadása a megajándékozott létfenntartását ne veszélyeztesse. Az e törvényhelyhez fűzött indoklás és az ennek nyomán kialakult következetes bírói gyakorlat értelmében a visszakövetelés jogát az ajándékozó halála megszünteti. Az egyébként is kivételes visszakövetelési jog előfeltételeit ilyen esetben nem a szerződő felek között, hanem az egyik szerződő fél és annak jogutódja viszonylatában kellene vizsgálni, amely eleve kizárja az eredetileg szerződő felek releváns körülményeinek feltárását. Ezért kizárólag az 1983. február 21. napján kötött szerződéssel nyújtott ajándék tekintetében vizsgálható a Ptk. 582. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek fennállása.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok együttes, okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő értékelésével helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a II. rendű felperes jövedelmi viszonyai - a nyugdíja mellett a II. rendű alperes segítségével végzett őstermelői tevékenységéből származó jövedelme - és egészségi állapota alapján létfenntartása az ingatlanhányad rendelkezési jogának megszerzése nélkül is biztosított. E körben helyesen értékelte, hogy a II. rendű felperes nyilvánvalóan nem kívánja az igényelt ingatlanhányad értékesítését. Jövedelme megélhetési, lakhatási és betegségeivel összefüggő gyógyszerköltségeit fedezi. Jelenlegi egészségi állapota, betegségei önellátási képtelenséget nem eredményeznek, lakhatásának biztosítását gyermekei, az I. rendű felperes és a II. rendű alperes vállalják. Miután az ajándékozónak létfenntartása érdekében az ajándékra nincs szüksége, az ítéltábla mellőzte a másik törvényi feltétel, azaz annak vizsgálatát, hogy az ajándék visszaadása mennyiben veszélyeztetné az I. rendű alperes létfenntartását. Erre tekintettel mellőzte az elsőfokú ítélet indoklásából az 5. oldal első bekezdésében kifejtett ténybeli és jogi okfejtést.

Végül az ítélőtábla utal arra, hogy ítélt dolog hiányában azonban - a körülmények lényeges megváltozása esetén - a II. rendű felperes nincs elzárva a Ptk. 582. § (1) bekezdésére alapítva ajándéka visszakövetelésétől.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti ténybeli és jogi indokbeli módosítással a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélőtábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazható Pp. 79. § (1) bekezdése értelmében mellőzte a pernyertes I. rendű alperes javára a másodfokú perköltség megállapítását. Az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdésén, 14. §-án alapul.

Budapest, 2009. november 17.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.,
a tanács elnöke

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.,
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: